

trolbestemmelser i selve loven, men mere hensigtsmæssigt kan gennemføres ved en ændring af en af de eksisterende bemyndigelser til kulturministeren vedrørende fastsættelse af administrative regler.

For så vidt angår forslaget om udvidet oplysningspligt for de anmeldte virksomheder samt mulighed for kontrolbesøg finder ministeriet, at den foreslåede forbedring af kontrolmulighederne bør gennemføres ved indsættelse af en bestemmelse svarende til den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 26 e, stk. 2, hvorefter kulturministeren efter forhandling med fællesorganisationen kan fastsætte retningslinier for kontrol med fradrag efter lovens § 26 e, stk. 1. De omhandlede fradrag vedrører bl.a. bånd, der er udleveret til andre anmeldte virksomheder, og bånd, der ikke vil blive anvendt til privat kopiering samt bånd, der vil blive anvendt til fremstilling af optagelser til brug for syns- og hørehandicappede. I bekendtgørelse nr. 1229 af 21. december 1992 om vederlagsordningen for uindspillede bånd i henhold til ophavsretsloven mv. er det med hjemmel i lovens § 26 e, stk. 2, bl.a. fastsat, at anmeldte virksomheder på begæring af en af Copy-Dan, Båndkopi, valgt statsautoriseret revisor har pligt til at afgive nærmere oplysninger om udlevering af lyd- og videobånd, der fratrækkes i det vederlagspligtige antal bånd i overensstemmelse med ophavsretslovens § 26 e, stk. 1. Det er endvidere fastsat i bekendtgørelsens § 3, stk. 2, at den valgte revisor har ret til at gennemgå varebeholdninger, forretningsbøger, regnskabsbilag og andet regnskabsmateriale i forbindelse med kontrollen af fradrag i det vederlagspligtige antal bånd.

Det foreslås på denne baggrund i lovforslagets § 42, stk. 4, 2. pkt., at den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 26 d, stk. 4, hvorefter ministeren kan fastsætte retningslinier vedrørende anmeldte virksomheders opgørelse af det vederlagspligtige antal lyd- og videobånd, der i vederlagsperioden er udleveret fra virksomheden, suppleres med en bestemmelse om, at ministeren også kan fastsætte retningslinier for kontrol med den nævnte opgørelse. Bestemmelsen vil herefter i princippet svare til bemyndigelsen i den gældende lovs § 26 e, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte retningslinier om kontrol med fradrag efter lovens § 26 e, stk. 1.

For så vidt angår forslaget fra Copy-Dan om muligheden for aflæggelse af kontrolbesøg er det ministeriets hensigt i forbindelse med den planlagte udarbejdelse af nye administrative forskrifter i medfør af ophavsretsloven, jf. lovforslagets § 88, at fastsætte, at der som led i kontrollen med såvel opgørelsen af det vederlagspligtige antal lyd- og videobånd mv. som fradrag efter lovens § 26 e, stk. 1, skabes hjem-

mel for, at en af fællesorganisationen valgt statsautoriseret revisor har adgang til anmeldte besøg på virksomhederne i forbindelse med kontrollen. Ministeriet er betænkelig ved forslaget om muligheden for uanmeldte besøg og finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er dokumenteret et tilstrækkeligt behov for gennemførelse af kontrolforanstaltninger af en så indgribende karakter.

Kulturministeriet kan heller ikke tilslutte sig forslaget om, at den, der erhvervsmæssigt sælger lyd- eller videobånd mv., skal have pligt til på begæring af fællesorganisationen at meddele organisationen oplysninger om, fra hvilken virksomhed eller person båndene er erhvervet. Forslaget er efter ministeriets opfattelse ikke i overensstemmelse med det principielle udgangspunkt, der ligger bag vederlagsordningens konstruktion. Efter den gældende lovs § 26 a, stk. 1, påhviler vederlagspligten den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd mv. Det forekommer på denne baggrund ikke rimeligt som foreslået af Copy-Dan, Båndkopi, at pålægge bl.a. detailledet en oplysningspligt overfor fællesorganisationen. I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget ikke forslag af den nævnte karakter.

Til § 47

Til stk. 1

Forslaget til stk. 1 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende ophavsretslovs § 54, stk. 1. En tilsvarende bestemmelse findes i fotografi-lovens § 16.

Forslaget viderefører det lovmæssige grundlag for Tvangslicensnævnet, der blev nedsat i 1962. De administrative regler for nævnets virksomhed er fastsat i bekendtgørelse nr. 260 af 14. juli 1962. Nævnet træffer afgørelse om størrelsen af vederlag i henhold til lovens tvangslicensbestemmelser, såfremt brugeren og ophavsmanden ikke kan blive enige herom.

Det foreslås, at nævnets navn ændres til Ophavsretslicensnævnet. Nævnet har allerede i dag kompetence til at træffe afgørelse i visse sager, der ikke vedrører tvangslicens. Det gælder fx fastsættelse af individuelle vederlag til ophavsmænd, som ikke omfattes af aftaler, der efter loven er tillagt aftalelicensvirkning. Efter lovforslaget udstrækkes nævnets kompetence til ikke alene at omfatte flere aftalelicensbestemmelser, men også fastsættelse af vilkår mv. vedrørende optagelse af radio- og fjernsynsudsendelser til undervisningsbrug og optagelse til brug for syns- og hørehandicappede, jf. forslaget til § 48, stk. 2. På denne baggrund finder Kulturministeriet, at Ophavsretslicensnævnet er en bredere og mere